

A fost mare sărbătoare în comuna Chiajna

Parohia Roșu, tradiții și înălțare spirituală într-un loc sfânt, plin de credință și rugăciune, de Bobotează

Biserica Parohiei Roșu nu este doar un loc de închinare, ci și un simbol al eleganței spirituale și al tradițiilor bine păstrate. An de an, în inima comunei Chiajna, unde timpul pare să încetinească, această bijuterie arhitecturală, biserica închinată Izvorului Tămăduiri, este martora unui praznic deosebit de frumos în timpul Bobotezei.

Ionela CHIRCU

Lăcașul de cult din Chiajna se înalță cu grație, asemenea unei fântâni a cărei apă se hrănește din trecut și se revărsă în prezent. Arhitectura sa meticolos construită în timpul păstoririi de către părințele Ion Ciucă, fostul paroh, reflectă tradițiile și măiestria meșteșugarilor vremurilor trecute și actuale. Picturile care împodobesc pereții vorbesc despre istorii și credințe transmise cu grijă și multă dragoste, din generație în generație. Biserica nu este doar un monument al trecutului, ci și un simbol al adaptabilității și evoluției. Păstrându-și cu grijă arhitectura veche, lăcașul sfânt s-a deschis spre mo-

deritate prin adăugarea unor elemente și doări care îmbină armonios tradiția cu confortul contemporan. Tradițiile locale sunt încrustate în fiecare detaliu, iar o echipă de artiști și designeri a reușit să îmbrace lăcașul sfânt cu accente moderne. Luminele discrete, materialele contemporane și elementele de artă sacrală se îmbină armonios cu lemnul și zidurile vechi, creând o atmosferă de echilibru și frumusețe. La Sărbătorile de Iarnă, lăcașul de cult a fost înfrumusețat și transformat într-un tărâm de basm, plin de bucurie și căldură, încărcat de sfințenie și bunătate, din care nu ți-ai mai fi do-

rit să pleci. În ziua Bobotezei, biserica Izvorul Tămăduiri din satul Roșu al comunei Chiajna a fost locul sfânt în care localnicii, cu inimile deschise și sufletele recunoscătoare, s-au adunat pentru a înălța rugăciuni la Ceruri și pentru a asista la ritualul sfințirii apei pe care au dus-o acasă, spre binecuvântarea lor, a casei și a celor dragi lor. Printr-o slujbă superbă, apă sfințită și o cuvântare de folos sufletesc, care le-a dezvăluit credințelor viața adevărată în Dumnezeu și cu Dumnezeu, în

toată frumusețea ei spirituală, preții slujitori au mângâiat inimile celor prezenți, aducându-le la îndemână. Agheazma Mare, dacă este luată cu credință și respect față de semnificația sa religioasă, are puteri vindecătoare. Această apă curată și sfințită, sfințește atât mediul înconjurător, cât și oamenii care o consumă. De asemenea, ea are puterea de a trata diverse afecțiuni. Aducați în jurul lăcașului de cult, enoriașii creează o atmosferă de bucurie duhovnicească. În timpul ceremoniei de sfințire a apei, credincioșii se pleacă în fața miracolului și puterii actului de purificare. Sfințirea apei, a Aghezmei

Mari, aduce un moment de reverie, în care se resimte atât tradiția veche, cât și vibrația modernă. Copiii, părinții și bunicii - îmbrăcați în costume tradiționale - devin ambasadorii moștenirii culturale și religioase. Lumânările aprinse, asemenea unor mici făclii, subliniază eleganța lăcașului de cult și dau semnalul unei atmosfere de sfințenie și inovație. "Ne-am bucurat de prezența multor credincioși la această sărbătoare. Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-am putut desfășura aceas-

tă slujbă, oamenii pleacă mulțumiți, ducând în casele lor Agheazma pe care o pun la loc de cinste lângă icoane și iau din ea pe nemăncate sau ori de câte ori simt nevoia unui ajutor din partea lui Dumnezeu. Agheazma, toată lumea știe că este folosită atât pentru sănătatea trupului, cât și pentru sănătatea sufletului. Cu ea se sfințesc casele, se binecuvăntează animalele. Ca întotdeauna, ne-am întâmpinat credincioșii în biserica frumos aranjată prin străduința părintelui paroh Ioan Alexandru Ciucă. El s-a ocupat și de placerea bisericii și a capelei cu cărmidă aparen-

Părintele Ion Ciucă
fostul paroh al Parohiei Roșu

Fiecare creștin ar trebui să se uite în oglinda sufletului și să fie mai bun în acest an"

pacea conștiinței, liniștea și bucuria duhovnicească.

te, refacerea trotuarelor din jurul bisericii și a Altarului de vară. În fiecare an considerăm că sunt ultimele lucrări, dar tot mai găsim câte ceva de făcut. Ne mândrim cu o biserică cochetă, nu atât de mare ca a altora, dar frumoasă și primitoare. Tot ceea ce facem este pentru bucuria și confortul enoriașilor noștri și, mai ales, spre ajutorarea lor. Cât privește Noul An, este doar o trecere calendaristică de la un an la altul. Nu ar trebui să dăm prea multă importanță acestui lucru. Primul lucru pe care ar trebui, însă, să-l facă fiecare creștin este acela că ar trebui să

se uite în oglinda sufletului lui și să vadă ce a făcut bun și rău în anul care a trecut și în anul care tocmai a început și să fie un pic mai bun decât în anul care a trecut. Talerul cu fapte rele ar trebui să fie mai sărac în acest an. Doar atât. În rest, oamenii dau importanță mai mare trecerii dintre ani decât sărbătorilor care sunt în preajmă. Crăciunul și Boboteaza, acestea ar trebui să ne marcheze prezența la biserică și să ne bucure, dar noi folosim artificii, șampanie scumpă și daruri multe de a transforma unele sărbători în ceremonii fără Dumnezeu. Este păcat.

Dacă ar fi și una și alta, ar fi mult mai bine. Dacă am împleti toate acestea cu rugăciunea și cu faptele bune ar fi perfect. Ne-am face plăcuți și oame-

nilor, și Lui Dumnezeu", a spus părintele Ion Ciucă, fostul paroh al Parohiei Roșu, din Chiajna, care a și coordonat soborul slujitor.

depașit deja și nu suntem numai noi de vină. Ne vin exemple de peste hotare de a transforma unele sărbători în ceremonii fără Dumnezeu. Este păcat.

depașit deja și nu suntem numai noi de vină. Ne vin exemple de peste hotare de a transforma unele sărbători în ceremonii fără Dumnezeu. Este păcat.

